

Σεξισμός και ομοφοβία στο ελληνόφωνο hip hop. Η καταγγελία στον ΛΕΞ και η κουβέντα που πρέπει να συνεχίζει να γίνεται.

VoxPopuli

Τις τελευταίες μέρες, με αφορμή ένα κομμάτι του ΛΕΞ, καλώς, ξανάνοιξε η κουβέντα περί σεξισμού και ομοφοβίας στο ελληνικό hip-hop και κατά πόσο πρέπει να είναι δεδομένα, ανεκτά ή επιλήψιμα σε βαθμό απομόνωσης αυτά του τα στοιχεία. Μία συζήτηση που έχει αρχίσει να ξεφεύγει από τα πηγαδάκια και να γίνεται καθημερινό σχεδόν θέμα συζήτησης μεταξύ των χιπ-χοπάδων.

Ας αρχίσουμε με μία ηλίου φαινότερη διαπίστωση. Οι περισσότεροι έλληνες ράπερς ως μέλη της ελληνικής κοινωνίας και ως λευκοί, στρέιτ άντρες που μεγάλωσαν και γαλουχήθηκαν με τις αξίες της πατριαρχίας ΕΙΝΑΙ σεξιστές. Και το γεγονός αυτό βγαίνει στα κομμάτια τους ακόμα περισσότερο όταν μιλάμε για το φαινόμενο του «battle rap» στο οποίο όσο πιο σεξιστικές και ομοφοβικές ρίμες «φτύνει» ο mc αυξάνονται αναλογικά και οι πιθανότητες επικράτησης. Ο ΛΕΞ είναι μέσα σε αυτούς (σε μικρότερο από τον Θύτη βαθμό) ακόμα κι αν η τελευταία του δουλειά με κοινωνικοπολιτικές αναφορές σε συνδυασμό με την “δρομίσια αλητεία” γοητεύουν κάποιους.

Και ας συνεχίσουμε με κάποια αναγκαία διαπίστωση. Αυτή η σαπίλα κάποια στιγμή πρέπει να τελειώνει! Πρέπει κάποια στιγμή αυτή η τόσο υπέροχη μουσική έκφραση να ξεφορτωθεί από πάνω της αυτές τις ασχήμιες και να ντύσει τον γεμάτο ζωή ρυθμό της με στίχους που προάγουν την αλληλεγγύη, την ισότητα και τον σεβασμό στο διαφορετικό. Το hip-hop ίσως και να'ναι ο μοναδικός τρόπος να κάνεις μουσική με τέτοια δυναμική ικανή να αλλάξει συσχετισμούς και να δώσει σπίθες για μεγάλες κοινωνικές αλλαγές.

Δυστυχώς, υπάρχουν δύο βαθιά προβληματικές αντιλήψεις πάνω στα φαινόμενα σεξισμού και ομοφοβίας στο hip-hop. Η μία δέχεται πως αυτά τα φαινόμενα είναι στην φύση του και πως πρέπει να μην δίνουμε τόσο σημασία δίνοντας χώρο όχι μόνο στην αναπαραγωγή τους, αλλά και στην διαιώνισή τους και πολλές φορές επικαλείται “λογοκρισία”. Η άλλη ισχυρίζεται ότι «το hip-hop δεν είναι του λόγου η ελευθερία/ μικρόφωνο του έδωσε η πατριαρχία». Αυτή δεν φαίνεται να την ενδιαφέρει και πολύ η ύπαρξη του hip-hop οπότε καταλήγει στο ανιστόρητο και αυθαίρετο αυτό συμπέρασμα. Η αλήθεια είναι πως και οι δύο αυτές αντιλήψεις το μόνο που καταφέρνουν είναι να προάγουν την κουλτούρα της παραίτησης.

Επιστρέφοντας στο θέμα, οι διοργανωτές του B-Fest δεν γνωρίζω αν είχαν ακούσει το συγκεκριμένο κομμάτι. Και σίγουρα η διοργάνωση δεν είναι υποχρεωμένη να το ξέρει μιας και δεν νομίζω πως οποιαδήποτε διοργάνωση θα πρέπει πριν μιλήσει με κάποιον καλλιτέχνη να έχει προχωρήσει σε μία ενδελεχή έρευνα των στίχων του ειδικά όταν ο ΛΕΞ έχει πορεία σχεδόν δεκαετίας στο rap και δεκάδες συνεργασίες εκτός δισκογραφίας. Σίγουρα πρέπει να έχει γνώση και κατανόηση της γενικότερης στάσης και πορείας του καλλιτέχνη. Fair enough. Και στο κάτω-κάτω το επίμαχο ζήτημα δεν είναι οι συλλογικότητες να αποκτούν βάσεις δεδομένων στίχων και συμπεριφορών καλλιτεχνών ή ειδικές επιτροπές που θα κρίνουν την συμμετοχή τους ή όχι.

Οι συλλογικότητες όταν αναλαμβάνουν φεστιβάλ, συναυλίες και διάφορα events με σκοπό την προώθηση μίας διαφορετικής από την κυρίαρχη κουλτούρα στόχο πρέπει να έχουν όχι την δημιουργία απαγορευτικών ζωνών, αλλά την δημιουργία γεφυρών επικοινωνίας. Γέφυρες μέσω των οποίων οι μη οργανωμένοι καλλιτέχνες θα αλληλεπιδρούν με το κίνημα, θα γνωρίζουν πράγματα μέσα από αυτό, θα βοηθούν και θα συνεισφέρουν.

Η ουσιαστική νίκη θα είναι η ίδια η hip-hop κοινότητα να πάρει θέση ενάντια σε αυτές τις αντιλήψεις. Να αναγκάσει τον ΛΕΞ να βγει δημόσια και να εκθέσει την απολογία του ενώπιον των γυναικών όλου του πλανήτη που είτε έχουν πέσει θύμα βιασμού είτε κινδυνεύουν καθημερινά από αυτό και να του κάνει σαφές πως στο μέλλον δεν έχει σκοπό να δείξει ανοχή σε τέτοιες αντιλήψεις.

Και ακόμα πιο ουσιαστική νίκη θα είναι, μέσω αυτών των παρεμβάσεων, ο ίδιος ο ΛΕΞ και ο κάθε άνθρωπος που αποφασίζει να πιάσει το μικρόφωνο να αντιληφθεί την κατάσταση και να πειστεί πως για να ζήσουμε σε έναν καλύτερο κόσμο πρέπει να αποβάλει αυτές τις αντιλήψεις που το μόνο που προκαλούν είναι την διαιώνιση της καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Παραφράζοντας μία φράση ενός φίλου, σίγουρα τον κόσμο δεν θα τον αλλάξουμε με το hip-hop, αλλά αλλάζοντας το hip-hop θα αλλάξουμε και τον κόσμο. Και ευτυχώς, υπάρχουν άνθρωποι που δεν θα ηρεμήσουμε ποτέ μέχρι αυτό να γίνει και θα παρεμβαίνουμε μέχρι ο πς του μέλλοντος να απορεί πραγματικά για το πως οι προκάτοχοι του έγραφαν τέτοιους στίχους και οι μάτσο συμπεριφορές να του φαίνονται τόσο ξένες όσο μία φάλτση νότα.

VoxPopuli

(Experimental hip-hop παραγωγός, beatmaker και breaks dj από Αθήνα, μέλος της χιπ-χοπ συλλογικότητας Χιπ-Χοπ Καφενέ)

Πηγή: <http://www.toperiodiko.gr/%CF%83%CE%B5%CE%BE%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%...>